

VOLILNA SEJA OS ZS LJUBLJANA CENTER

Razprava podkrepila novo usmeritev

V uvodnem delu je predsednik, Miha Draksler, nanižal vrsto misli ob delu občinskega sveta OS v preteklem mandatu in o njegovih bodočih nalogah. Temu so se pridružili še razpravljalci v debati, ki je sledila. V sestavku povzemamo razpravo v skrajšani obliki.

Miha Draksler, ponovno izvoljen za predsednika občinskega sveta OS Center, je v uvodu opozoril na nekatere posebnosti občinske organizacije, probleme njene organiziranosti, na dosežene uspehe in pomanjkljivosti v dosedanjem delu občinskega sveta z namenom, da se to v bodoče odpravi in zagotovi funkcionalnejše in bolj učinkovito delo sveta in njegovih organov.

Z uveljavljanjem načela »V vsaki TOZD osnovna organizacija sindikata in v večjih TOZD več osnovnih organizacij« se je v preteklem mandatu število osnovnih organizacij podvojilo. Glede na številne dejavnosti, ki so v občini zastopane, se je v občini konstituiralo po doslednem delegatskem načelu iz osnovnih organizacij 17 občinskih odborov sindikata s svojimi organi. Ti so, po lastni in oceni predsedstva na nekaterih področjih zelo uspešno delovali, v mnogih primerih pa so bili oblika vodenja skupnih akcij občinskega sveta OS.

Občinski sindikalni svet in njegovi organi so bili prav tako dosledno sestavljeni iz delegacij in delegatov občinskih odborov. Uvedena pa je bila tudi oblika povezovanja osnovnih organizacij sindikata v krajevnih skupnostih,

kjer so bili ustanovljeni sveti delegatov OOS. Ti so se občasno sestajali po posameznih vprašanjih. Poudaril je, da so to šele začetki, rezultati pa kažejo, da je bila taka usmeritev pravilna in da se organiziranost sindikata v krajevnih skupnostih gradi naprej kot sestavni del fronte krajevne konference SZDL.

Ni bila nova ugotovitev, da so dosedanji akti otežkočali izvajanje skupno dogovorjenih interesov v prid posameznih in posebnih; kompliciran sistem usklajevanja interesov je pogojeval kopičenje izvršilnih organov in širjenje profesionalnega dela; dosleden delegatski sistem je mobiliziral veliko število delegatov iz osnovnih sredin in ponekod tudi vzpodbudil določene aktivnosti, bil pa je velika ovira za hitro in konkretno ukrepanje.

Tovariš Draksler je podal še pregled dela in problematike, s katero se je občinski svet srečeval ob svojem preteklem delovanju: sprejemanje programov SIS in njihovo financiranje, uveljavljanje meril za razporejanje dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke, planiranje v združenem delu, življenjske in stanovanjske razmere delavcev, politike zapo-

slovanja in štipendiranja, reševanje pritožb itd.

Med drugim je omenil tudi, da je potrebno oživiti delo Kluba samoupravljalcev in ga usposobiti za opravljanje njegovih nalog.

Slavko Korbar, sekretar občinske konference ZK, je v razpravi poudaril, da organizacija Zveze sindikatov pokriva pomemben in obsežen del članstva OZD. Vsak uspeh, dosežen v tej organizaciji v družbenopolitičnem delu, je pomemben prispevek k stanju v Ljubljani; prav tako ima posledice tudi vsak neuspeh, kajti taka je organska povezanost celotne Ljubljane. Dejstva kažejo, da so bili doseženi primerni uspehi. Opozoril je tudi na dokumente, sprejete na republiškem in zveznem partijskem kongresu ter v njih zapisane obveze tudi za delovanje sindikata.

»V bistvu okrog problematike družbenoekonomskih odnosov ni nič novega,« je dejal, »vendar naj bi se v nadaljnjem delu še bolj zavzemali za njihovo realizacijo. Vsi se zavzemamo za nov družbenoekonomski položaj delovnega človeka. To je cilj, za katerega se moramo zavzemati v vsaki konkretni delovni organizaciji, na kar včasih pozabljamo. Doseženi so sicer že precejšnji premiki, vendar pa nekatere organizacije združenega dela v Centru na tem področju še zaostajajo...«

Uveljavljanje dohodkovnih odnosov ni enostavno; ta problematika se ne more reševati samo s sprejemanjem dokumentov, temveč mora biti konkretno in prilagojeno posameznim sredinam. Tu gre tudi za sodelovanje s partnerji, za trgovino, za zahteve proizvodnje. Te stvari premalo proučujemo, premalo uporabljamo znanje...«

Nadaljeval je, da je potrebno več storiti glede odnosov med trgovino in proizvodnjo, saj je to posebna specifičnost Centra in takih organizacij je v občini veliko; Center je materialno odvisen od tega razvoja.

Na osnovi dohodkovnih odnosov se bo potrebno domeniti, da se bo del sredstev vlagal nazaj v proizvodnjo, saj svoje perspektive Center ne more več graditi na dohodkih iz trgovine na stari način. Na ta način se bo krepila proizvodnja in ponovno bogatila od-

nose med seboj in trgovino. Ob tem pa se moramo zavedati, da v Centru ne moremo razvijati nove proizvodnje — lahko jo izboljšujemo, posodablamo in izpopolnjujemo, ne moremo pa je širiti.

peljalo k slabemu poznavanju problematike, neaktivnosti pri sokreiranju in formalizmu v odločanju; to pa seveda povzroča družbeno škodo, saj se pri vsakem odločanju sprejemajo tudi odgovornosti.

Se vedno so v določenih krogih prisotni odpori tehnokratskih struktur, ki ne želijo izpustiti monopola nad odločanjem iz svojih rok; ta se odraža v vodenju kadrovske politike, delitvi dohodka in osebnih dohodkov ipd. Kot posledica tega so, v skrajnih slučajih, tudi nekatere prekinitve dela.

Za hitrejšo preobrazbo družbenoekonomskih odnosov je pogoj tudi osveščenje delovnih ljudi samih. Čim večja bo ta osveščenost, tem manj bo pogojev za delovanje elementov z monopolističnimi težnjami in to je ena od pomembnih nalog sindikata.

Jože Slejko je s svojim kratkim prispevkom opozoril tudi na drugo plat medalje ob združevanju po branžah in povezovanju trgovine z proizvodnjo. Tudi ta včasih pretirano štiti svoje interese in postavlja pogoje, katerih trgovina ne more vedno sprejeti: sistem marž, rabatov in podobno.

V razpravi so sodelovali še **Janez Učakar, Vili Trampuš, Janez Stergar, Franc Mastnak, Lojze Pajk, Silva Komar in Jože Marolt**, ki so, vsak s svojega področja, osvetljevali sedanje stanje in podali razmišljanja o delu v prihodnje.

V nadaljevanju se je seje je novi občinski svet Zveze sindikatov Ljubljana Center konstituiral in izvolil svoje organe ter določil oziroma potrdil delegacije v višje forume.

Povzel: M. J.

Občinski svet Zveze sindikatov Ljubljana Center je na svoji prvi in konstitutivni seji drugega mandata soglasno izvolil svoje organe:

— za predsednika **Miho Drakslerja**

— za sekretarja **Franca Možina**

— za podpredsednika **Vladimira Tkalcu**

— trinajstčlansko predsedstvo v naslednji sestavi:

1. **Miha Draksler**
2. **Marjeta Furlan-Lipovec**
3. **Ljubica Jugovič**
4. **Sonja Makarovič**
5. **Franc Mastnak**
6. **Franc Možina**
7. **Ana Perovšek**
8. **Igor Plrc**
9. **Janez Stergar**
10. **Vili Sušnik**
11. **Vladimir Tkalec**
12. **Mitja Vavpotič**
13. **Dužanka Zabukovec**

Mirčeta Božovič je pozitivno ocenil dosedanje delo občinskega sveta, dotaknil pa se je tudi nekaterih bolečih točk. Tako je ugotavljal obremenjenost vseh ob obravnavanju številnih in izredno obsežnih gradiv, kar je pogosto

mladih v teh samoupravnih odnosih. Tu namreč obstaja cel kup problemov, kot so kadrovske kriterije, stanovanjska problematika in podobno, ki prizadenejo predvsem mlade. To so načela, ki pa jih lahko uresničimo le, če se zavedamo konkretnih nalog. Tukaj je po mojem mnenju ta resolucija premalo, čeprav je to kongresna resolucija, vendar je še vedno premalo konkretna, saj pri družbenoekonomskih odnosih ni opredeljeno, kje je sploh mesto mladinske organizacije in zakaj sploh obstaja v podjetju. Sestavljalci resolucije skoraj v nobenem primeru niso upoštevali specifične ravno teh družbenopolitičnih organizacij. Vse se reducira na sledečo raven: to ni mladinski problem, ampak samo splošno družbeno. Gotovo se mladinska organizacija ukvarja tudi s splošnimi problemi, vendar pa obstaja tudi neka ožja problematika mladinske organizacije, zaradi katere ta sploh obstaja.«

Dogovori: »Če izvezamemo ekonomski učinek mladinskih delovnih brigad, kakšno obliko angažiranja predstavljajo le-te?«

Šetinc: »Ekonomski učinek delovnih brigad vsekakor ni več toliko pomemben kot je to bil pred leti. Danes je glavni vzrok mladinske akcije tista njena druga funkcija, to je družbena, politična funkcija. Akcija je šola samoupravljanja, vendar tu mladi delajo hudo napako, ko skušajo v nekaj tednih postaviti celotno strukturo samoupravljanja. Dalje, področje političnega izobraževanja je še v veliki meri prepuščeno zunanjim faktorjem in ne lastni iniciativi mladih.«

Dogovori: »In kaj bi bilo treba storiti, da bi bile akcije v skladu s tem, kar smo ravnokar ugotovili?«

Šetinc: »Najprej se je treba spustiti z oblakov na tla. Od delovne akcije ne smemo zahtevati preveč, ta naj bo predvsem delovna akcija, izobraževanje pa naj bo dodatni element, ki pa naj bo bolj spontan, kot je to bil do sedaj.«

Po drugi strani pa je prepričanje mladih, kaj jih v brigadi čaka, še vedno precej različno. Zato je bila letos priprava bolj temeljita, dobili so se že prej. Najhujši problem je tu

srednješolska mladina gimnazijske smeri, ki od brigade pričakuje le zabavo in zato skušamo ustvariti čim bolj heterogene brigade, ki se tudi najbolj obnesejo.«

Dogovori: »Sedaj si novo izvoljeni sekretar občinske konference Center. Kako gledaš na svoje bodoče delo?«

Šetinc: »V preteklosti sem tudi jaz včasih imel nejasne predstave o tem, kaj se dela na občinski konferenci, vendar je jasno, da mladinska organizacija, tako kot vsaka druga politična organizacija, brez vodstva, brez forumov ne more obstajati. A to vodstvo mora znati vzpostaviti stik z ljudmi v bazi, ukvarjati se z dnevnimi problemi. Skušal se bom izogniti okostenelosti, ki se na žalost včasih le pojavlja in se ne spremeniti v papirnatega birokrata.«

Dogovori: »Kako naj se prebijejo te bariere, ki ločijo vodstvo od baze?«

Šetinc: »V mladinski organizaciji ni vgrajenih mehanizmov, ki bi forume prisili v dejansko delo, še težje je oceniti delo posameznika. Vtis, da delaš, je vedno možno ustvariti. Rezultati so odvisni

predvsem od same kadrovske zasedbe.«

Dogovori: »Kaj pomeni informiranje mladinske organizacije, kakšno naj bo in kaj naj dela?«

Šetinc: »Do sedaj smo na tem področju premalo naredili. Samo informiranje je povezano s problemom dela mladinske organizacije, ki ga je treba občutiti, ne samo preko raznih biltenov ali člankov v »Dogovorih«. Mladi naj bi bili kritični, skušali naj bi sami sprožiti določene probleme in jih tudi reševati in naj ne čakajo na iniciative od zgoraj. To je tista glavna in resnična oblika informiranja. Potrebno je torej vzpostaviti tak mehanizem, v katerem se bodo mladinski kadri preverjali tudi v praksi.«

Dogovori: »In kje je torej vzrok stagnacije na tem področju? Zanima me še vključevanje družbenih organizacij in društev, ki so pretežno mladinskega značaja.«

Šetinc: »S temi organizacijami in društvi res pridobimo določeno število mladih, a je tu še veliko dilem. Lahko je dati neko formalno pokroviteljstvo mladinske organizaci-

je, težje pa je pri usklajevanju njihovih programov. Le verbalno vzpodbujanje k večji politični aktivnosti ni dovolj. Zakaj ne bi v obliki, recimo anket ali razgovorov, izvedeli kaj ti ljudje sploh mislijo in jih nato pritegniti k političnemu izobraževanju, a ne na nasilen način. Tu naj omenim tabornike, kjer je že prišlo do premikov v tej smeri. To je zaenkrat še premalo, a vendar so prvi rezultati že tu.«

Dogovori: »Če se za zaključek vrneva na področje organizacijskega, forumskega in nujnega dela, kaj je bilo storjeno do sedaj?«

Šetinc: »Podlaga je dana in to neka pametna podlaga, na kateri lahko gradimo dalje. Mladinska organizacija je dejstvo, je organizirana in ima neko osnovno organizacijo. Za to gre največja zasluga dosedanjim kadrom. Imamo široke možnosti, da preko ostalih DPO skušamo rešiti določene probleme. Prav tako imamo dobre stike z bivšimi mladinci. In sedaj nam ne preostane nič drugega, kot dobro nadaljevati njih delo, obdržati obstoječo kvaliteto, oziroma jo skušati izboljšati.«

M. Javornik, V. Vlačji